

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

N.	II.		(Ἔχει ἡμέρας 31. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τὸν Ὑδροχόον.)
13	1	Τε.	† Ἡ κατὰ Σάρκα Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου. Κατὰ τὴν παρούσαν ἡμέραν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν κατεδέχθη τὴν ὑπὸ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου (Λευϊτ. 12, 2—3) διατεταγμένην Περιτομὴν, καὶ ἔλαβε, κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ ἀγγέλου, τὸ ὄνομα ἸΗΣΟΥΣ, ἕπερ δηλοῦν Σωτὴρ (Ματθ. 1, 21. Λουκ. 1, 31, 2, 21). — Ὁ δὲ Βασίλειος, ὁ διὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ δεινότητα τοῦ λόγου Οὐρανοφάντωρ καὶ Μέγας ἐπικαλούμενος, ἐγεννήθη περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους 329 ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας. Μαθητεύσας ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τὸν περίφημον σοφιστὴν Διβάνιον, εἶτα καὶ ἐν Ἀθήναις, ὑπέστρεψεν εἰς Καισάρειαν καὶ ἠσπάσθη μετ' ὀλίγον τὸν ἀσκητικὸν βίον, περὶ δὲ τὸ ἔτος 370 ἐξελέχθη ἐπίσκοπος Καισαρείας. Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ἐν ἔτει 379.
14	2	Πε.	Προεόρτια τῶν Θεοφανείων καὶ μνήμη Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης (ἔτελ. τῷ ἔτ. 335).
15	3	Πα.	Μαλαχίου τοῦ Προφήτου καὶ Γορδίου Μάρτυρος. Ὁ μὲν προφήτης ἦν ὁ τελευταῖος τῶν 12 Ἐλασσόνων, καὶ πάντων τῶν Προφητῶν τῆς καλαιᾶς Διαθήκης ὁ ἔσχατος. — Ὁ δὲ Μάρτυς ἠθλήσεν ἐπὶ Λακινίου τῷ ἔτ. 314.
16	4	Σα.	Σύναξις τῶν ἁγίων Ὁ Ἀποστόλων (Λουκ. 10, 1—20).
17	5	Κυ.	† Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ τῶν Μαρτύρων. Παραμονὴ τῶν Θεοφανείων. Νηστεία. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
18	6	Δε.	† Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅτε ὁ Ἰησοῦς, περὶ τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἔλαβε τὸ βάπτισμα ἐν Ἰορδάνῃ παρὰ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, οἱ οὐρανοὶ ἀνεψήχθησαν καὶ τὸ Πνεῦμα κατέβη ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον ἐν εἴδει περιστερᾶς· φωνὴ δὲ ἠκούσθη ἐκ τῶν οὐρανῶν μαρτυροῦσα ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἀγαπητός (Ματθ. 3. Λουκ. 3, 1—23). Οὕτως ἀνεδείχθη τοῦ Ἰησοῦ ἡ Θεότης καὶ τῆς Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον. Ἐντεῦθεν ἡ παρούσα ἑορτὴ ὀνομάζεται Θεοφάνεια, ὅτι ὁ Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐφάνη ἢ ἐφανερώθη.
19	7	Τρ.	† Ἡ Σύναξις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.
20	8	Τε.	Δομνίκης καὶ Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου τῶν Ὁσίων.
21	9	Πε.	Πολυεύκτου Μάρτυρος.
22	10	Πα.	Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης. Ὁ Γρ., ἀδελφὸς νεώτερος Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, ἐγ. τῷ ἔτ. 331, ἀνέβη εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον τὸ ἔτ. 373 καὶ ἔτελ. ἐν ἔτει 396. Ἦν δ' ὁ Γρ. λαμπρὸς ἐν τοῖς λόγοις καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζηλωτὴς, διὸ δικαίως Πατὴρ Πατέρων ἐπονομάζεται.
23	11	Σα.	Θεοδοσίου τοῦ Καινοβιάρχου.
24	12	Κυ.	† Γατιανῆς Μάρτυρος.
25	13	Δε.	Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου τῶν Μαρτύρων.
26	14	Τρ.	Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαϊθῶ ἀναιρεθέντων. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων.
27	15	Τε.	Παύλου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου τῶν Ὁσίων. Ὁ Π., τῶν ἐρημιτῶν ἀπάντων ὁ πρῶτιστος, ἐγ. τῷ ἔτ. 227 ἐν Θηβαίῳ τῆς Αἰγύπτου· τῷ δὲ 250 ἔφυγεν εἰς τὴν ἐρημὸν διὰ τὸν τότε κινηθέντα διωγμὸν ὑπὸ Δακίου· καὶ ζήσας μονώτατος ἐν σπηλαίῳ ἔτη 91, τὰ δὲ πάντα 114, ἔτελ. τῷ ἔτει 341, καὶ ἐτάφη ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀντωνίου, ὁδηγηθέντος ἐκεῖ παρὰ Θεοῦ, ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς τελευταίας αὐτοῦ.
28	16	Πε.	Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου. Ἡρώδης ὁ Ἀγρίππας, ἐκμανεὶς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, κατέσφαξεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, τῷ 43 ἔτει, Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἰδὼν δὲ ὅτι τοῦτο ἐφάνη ἀρεστὸν τοῖς Ἰουδαίοις, συνέλαβε καὶ τὸν Πέτρον καὶ ἔβατο αὐτὸν εἰς φυλακὴν, δεδεμένον ἀλύσειν δυαίν, βουλόμενος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ (Πραξ. Ἀπ. 12, 1—19). Ἀλλ' ὁ μὲν Πέτρος παραδόξως δι' Ἀγγέλου διεσώθη, αἱ δὲ ἀλύσεις, περιελθούσαι εἰς χεῖρας Χριστιανῶν μετακομίσθησαν ἔπειτα εἰς Κωνσταντινουπόλεν, καὶ πλείστα ἐνήργησαν θαύματα.

N. Π.

- 29|17|Πα. †Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.
 Ἄντ., ὁ τοῦ μοναστικοῦ βίου ἀρχηγός, ἐγ. ἐν Αἴγύπτῳ τῷ 261 ἔτει. Ἀκούσας δὲ ποτὲ τὴν εὐαγγελικὴν φωνήν: Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ ὄσ πτωχός (Ματθ. 19, 21), ἔβαλεν ἀμέσως αὐτὴν εἰς πρᾶξιν, καὶ πάντα ὅσα εἶχε διαμερίσας εἰς τοὺς πένητας, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἔρημον, ἐνθά ἐγένετο τύπος ἀρετῆς καὶ κανῶν τῶν μοναζόντων. Ἐτελεύτησα περὶ τὸ ἔτ. 356, ὡν τὴν ἡλικίαν 105 ἐτῶν.
- 30|18|Σα. †Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.
 Ἀμφότεροι σοφοὶ τῆς ἀληθείας διδάσκαλοι καὶ πρόμαχοι τῆς ἐκκλησίας. Καὶ ὁ μὲν Ἀθ., διάκονος ἐτι ὢν, διέπρεψεν ἐν τῇ Α' οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ἐν Νικαίᾳ διὰ τοῦ ζήλου αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς τοῦ Ὁμοουσίου διδασκαλίας, τὴν ἧποῖαν ἀντέταξε κατὰ τῆς δολίου αἵρέσεως τοῦ Ἀρείου. Πολλοὺς δὲ διωγμοὺς ὑπέστη καὶ τῇ λαμπρότητι τῶν λόγων αὐτοῦ τὴν τε Ἀνατολήν καὶ Δύσιν φωτίσας, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ἐν ἔτει 373. — Ὁ δὲ Κύρ., διὰ τῶν σφοδρῶν αὐτοῦ λόγων τὸν κατὰ τῆς Θεοτόκου βλασφημούντα Νεστόριον κατασχόντας καὶ τὸ δυσσεβές αὐτοῦ ὄνομα ἐν τῇ Γ' οἰκ. Συνόδῳ ἐν Ἐφέσῳ ἐξελέγησας, ἐτελ. ἐν ἔτ. 444.
- 31|19|Κυ. †Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ Ἀρσενίου Κερκύρας.
 Φεβρουάριος.
- 1|20|Δε. †Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.
 Ἐγ. περὶ τὸ ἔτ. 377. στείρας δὲ οὐσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ πρότερον, ὠνομασθῆ Εὐθ., διὰ τὴν εὐθυμίαν καὶ χαρὰν τῶν γονέων ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ.
- 2|21|Τρ. Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ καὶ Νεοφύτου τοῦ Μάρτυρος.
- 3|22|Τε. Τιμοθέου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Ἀναστασίου Ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου.
 Τιμ., ἐκ Λύστρας τῆς Λυκαονίας, ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Ἀπ. Παύλου, ὅτε πρῶτον ἐκήρυξεν ἐκεῖ, ὃ καὶ ἠκολούθησε καθ' ἑλλην τὴν περίοδον τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ, ὃς καὶ πρῶτος τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας καχειροτόνηται ὕστερον. Τῷ 97 ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς, λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν.
- 4|23|Πε. Κλήμεντος Ἀγκύρας τοῦ Ἱερομάρτυρος καὶ Ἀγαθαγγέλου τοῦ Μάρτυρος.
- 5|24|Πα. Ξένης τῆς Ὀσίας.
 Ἄντι Εὐσεβίας Ξένη μετωνομάσθη διὰ τὴν ξενιταίαν αὐτῆς.
- 6|25|Σα. †Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.
- 7|26|Κυ. †Ξενοφῶντος τοῦ Ὀσίου καὶ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ.
- 8|27|Δε. †Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. (Ὅρα Νοεμβ. 20).
- 9|28|Τρ. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.
- 10|29|Τε. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου. (Ὅρα Δεκεμβρίου 20).
- 11|30|Πε. †Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
- 12|31|Πα. Τῶν ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Ἦσαν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ. Διὰ δὲ τὸν τότε ἐπικρατοῦντα διωγμὸν κατέφυγον εἰς μονὴν τινα ἐνθά διετέλουν πᾶσαν ἀρετὴν ἐργαζόμενοι καὶ πᾶσαν νόσον δωρεὰν θεραπεύοντες, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ.

	Ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου.	Δύσις.	Μέγεθος τῆς ἡμέρας.	
13	1	7 ὥρ. 17 λ.	5 ὥρ. 2 λ.	9 ὥρ. 44 λ.
18	6	7 " 15 "	5 " 7 "	9 " 51 "
23	11	7 " 12 "	5 " 12 "	10 " 0 "
28	16	7 " 10 "	5 " 17 "	10 " 7 "
2	21	7 " 7 "	5 " 22 "	10 " 15 "
7	26	7 " 1 "	5 " 29 "	10 " 28 "
12	31	6 " 55 "	5 " 34 "	10 " 39 "

Σελήνης πρῶτον τέταρτον τὴν 9 (21) Ἰαν. εἰς τὰς 2 ὥρας 1 λ. π. μ.

Πανσέληνος τὴν 16 (28) Ἰαν. εἰς τὰς 3 ὥρας 5 λ. π. μ.

Σελήνης τελευταῖον τέταρτον τὴν 22 Ἰαν. (3 Φεβρ.) εἰς τὰς 6 ὥρας 31 λ. μ. μ.

Νέα σελήνη τὴν 30 Ἰαν. (11 Φεβρ.) εἰς τὰς 3 ὥρας 29 λ. μ. μ.